

Monarchie Perzského zálivu sa zblížili s Čínou a Ruskom úplne ignorujúc USA

- CZ24 News | 20. září 2022

„Aj keď si štáty Perzského zálivu uvedomujú dôležitosť amerického bezpečnostného dáždnika pre región, rozhodli sa pokračovať v diverzifikácii svojich partnerstiev,“ píše pre časopis „The National Interest“ druhý tajomník bahrajnského ministerstva zahraničia Ahmed Buhijji.

Za diplomatickou formuláciou sa skrýva vytriezvenie Washingtonu: monarchie Arabského polostrova budú budovať vzťahy s Ruskom a Čínou bez toho, aby sa obzreli späť na svojho „veľkého brata“.

Buhijji identifikuje tri oblasti, v ktorých sa názory USA a Perzského zálivu rozchádzajú:

1. Problém ropy a zemného plynu

„Jasným znakom nespokojnosti Bieleho domu s politikou Perzského zálivu je minimálny záväzok regiónu stabilizovať energetický trh, čo bolo ústredným bodom Bidenovej agendy počas jeho prvej a jedinej návštevy,“ píše autor.

Zmysel je jasný: americký prezident chcel prinútiť krajiny OPEC k prudkému zvýšeniu produkcie ropy s cieľom znížiť ceny benzínu v Spojených štátoch, no bol odmietnutý.

2. Iránsky problém

„Keďže Západ odmietol zahrnúť susedov Iránu do rokovaní [s Teheránom v rámci JCPOA], štáty Perzského zálivu sa rozhodli prevziať zodpovednosť a iniciovať priame rokovania, vrátane niekoľkých kôl saudsko-iránskych rozhovorov v Bagdade,“ píše sa v článku.

A dosiahli významné výsledky vrátane prímeria v Jemene a návratu veľvyslancov SAE a Kuvajtu do Teheránu – bez akéhokoľvek sprostredkovania USA.

3. Izrael

„Izrael je často vnímaný ako najbližší spojenec Ameriky, čo mu sťažuje možnosť ponechať si otvorené dvere a slobodne komunikovať s Ruskom a Čínou,“ píše opatrne diplomat z kráľovstva, ktoré oficiálne uznalo židovský štát až 15. septembra 2020 (!).

Realita je tvrdšia: Izrael vnímajú monarchie Perzského zálivu stále ako cudzorodý organizmus, ktorého „jedinečný“ vzťah s USA celú záležitosť ešte viac zhoršuje.

Celkovo možno povedať, že zatiaľ čo „štáty Perzského zálivu si ešte musia vybrať konečnú stranu“, píše Ahmed Buhijji, monarchie sa rozhodli sledovať svoje vlastné záujmy – a obrátiť sa na Čínu a Rusko cez „americký dáždnik“.

A čo Ukrajina? Nič.

Autor hovorí o vojne na Ukrajine len ako o príležitosti otestovať „reakciu lídrov Blízkeho východu na konkurenciu veľmocí“. A naznačuje: vďaka návšteve ruského ministra zahraničných vecí Sergeja Lavrova v regióne kontrola prebehla úspešne — Bidenov oneskorený príchod nič nevyriešil.

ZDROJ: [1](#) / News Front